

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D., a JUDr. Ing. Venduly Sochorové ve věci

žalobce: **M. T.**

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 12. 2018, čj. MV-130813-4/SO-2018

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce podal dne 6. 5. 2013 u Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „Ministerstvo vnitra“) žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání podle § 44a odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., zákon o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění účinném do 23. 6. 2014

(dále jen „zákon o pobytu“). Ministerstvo vnitra jeho žádost dne 1. 10. 2014 zamítlo pro jinou závažnou překážku pobytu žalobce na území České republiky. K odvolání žalobce pak žalovaná rozhodnutím ze dne 27. 10. 2017 věc vrátila Ministerstvu vnitra k novému projednání. V navazujícím řízení žalobce doložil rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Brně ze dne 31. 8. 2017, kterým bylo žalobci vydáno povolení k zaměstnání jako členovi družstva KKB INTERNACIONALE (dále jen „KKB“), a to k plnění práce – ruční balíč na adrese Kšírova 242, Brno, v období od 7. 9. 2017 do 31. 8. 2018. Ministerstvo vnitra žalobce dne 13. 3. 2018 vyslechlo a žalobce vypověděl následující skutečnosti. Pracoviště žalobce se nachází ve skladu Hortim, na ulici Kšírova – pracuje pouze na tomto pracovišti, podle pokynů mistrů (zaměstnanců Hortimu) a „rumuna“ (pozn. soudu – má jít o muže rumunské národnosti, který je dle slov žalobce předsedou KKB). Tento „rumun“ je podle žalobce na pracovišti zřídka. Dále vypověděl, že „rumun“ úkoluje mistra a mistr pak úkoluje žalobce. K pracovnímu oděvu uvedl, že jej má od Hortimu avšak platí za něj KKB.

2. Ministerstvo vnitra následně zaslalo podnět k výkonu kontrolní činnosti ke Státnímu úřadu inspekce práce s upozorněním na možný výkon nelegální práce žalobcem. Dne 10. 4. 2018 provedl oblastní inspektorát práce pro Jihomoravský a Zlínský kraj v součinnosti s Policií ČR kontrolu na pracovišti velkoskladu ovoce a zeleniny společnosti Hortim – International, spol. s r. o. na adrese Kšírova 242, Brno. Z informace o výsledku kontroly ze dne 4. 5. 2018, čj. 9170/9.71/18-3 vyplynulo, že na uvedeném pracovišti se žádná fyzická osoba, který by vykonávala práci pro KKB, nenacházela. Dále vyplynulo, že KKB nepůsobí na uvedeném pracovišti Hortim od ledna 2016. Žalobce nebyl na daném pracovišti zjištěn. Jednatel společnosti Hortim neuměl odpovědět na otázku, zda žalobce vůbec někdy vykonával na pracovišti Hortimu práci pro společnost KKB – neměl k tomu záznamy.
3. Po provedení nových důkazů pak Ministerstvo vnitra rozhodnutím ze dne 19. 7. 2018, čj. OAM-23608-81/DP-2013 žádost žalobce opětovně zamítlo podle § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3 dále ve spojení s § 37 odst. 2 písm. b) a v návaznosti na § 56 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu (dále jen „zamítavé rozhodnutí“). Důvodem bylo, že se na základě předložených dokladů nepodařilo ověřit údaje uvedené v žádosti, konkrétně, že se žalobce na území ČR věnuje výkonu zaměstnání v souladu s vydaným rozhodnutím o povolení k zaměstnání.
4. Odvolání žalobce (blanketní) proti citovanému zamítavému rozhodnutí zamítla žalovaná rozhodnutím označeným v záhlaví (dále též „odvolací rozhodnutí“ nebo „napadené rozhodnutí“). Proti němu brojí žalobce u Krajského soudu v Brně žalobou podanou dne 21. 1. 2019.

II. Argumentace žalobce

5. Žalobce navrhuje napadené rozhodnutí zrušit, neboť jej považuje za nezákonné. Správní orgány podle žalobce nezjistily stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu. Tím porušily § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Dále si správní orgány neopatřily dostatečné podklady pro své rozhodnutí ve smyslu § 50 odst. 2 správního řádu. Žalobce nesouhlasí s tvrzením Ministerstva vnitra a žalované, že se na základě předložených dokladů nepodařilo ověřit údaje uvedené v jeho žádosti. Namítá, že dne 13. 3. 2018 byl vyslechnut a uvedl, že v době výsledku pracuje u společnosti Hortim. Též vypověděl, že jeho

zaměstnavatelem je společnost KKB – platné povolení k zaměstnání měl do 31. 8. 2018. Členem KKB je již 5 let. Z toho je zřejmé, že žalobce plní účel pobytu, kterým je zaměstnání. Správní orgány tak měly žalobci povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky prodloužit. Dále žalobce namítá, že správní orgány porušily § 2 odst. 1, § 2 odst. 3 a § 2 odst. 4 správního řádu.

III. Argumentace žalované

6. Žalovaná navrhuje podanou žalobu zamítnout a argumentuje k jedinému žalobnímu bodu. Na svém procesním stanovisku setrvala po celou dobu řízení před soudem.

IV. Posouzení věci krajským soudem

7. Soud rozhodl ve věci samé bez jednání za podmínek § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), neboť žádná ze stran jednání nepožadovala.
8. Žaloba **není důvodná**.
9. Skutkový stav je zřejmý z výše uvedeného vymezení věci. Soud tak přistoupil k právnímu posouzení. Žalobce přichází s jedinou žalobní námitkou, a to nedostatečné zjištění skutkového stavu věci. Jádrem sporu je, zda se na základě předložených dokladů a výpovědi žalobce podařilo ověřit údaje uvedené v jeho žádosti – výkon zaměstnání ručního baliče na adrese Kšírova 242, Brno, pro zaměstnavatele KKB.
10. Je nesporné, že žalobce podpořil svou žádost o prodloužení dlouhodobému pobytu pracovním povolením k práci - ruční balič na adrese Kšírova 242, Brno v období od 7. 9. 2017 do 31. 8. 2018. Při svém výsledku pak žalobce potvrdil, že na uvedené adrese pracuje ve skladu Hortim a rozvedl, jakým způsobem probíhá jeho práce – např. kdo jej úkoluje, jaké má směny a jaký oděv nosí. Tyto prvotní indicie o pracovním poměru žalobce bylo nutné ověřit, neboť KKB, pro kterou měl žalobce vykonávat práci, neměla na adrese Kšírova sídlo ani pobočku. K podnětu Ministerstva vnitra provedl oblastní inspektorát úřadu práce a Policie ČR kontrolu na pracovišti společnosti Hortim, Kšírova 242. Z této kontroly vyplynulo, že (i) na tomto pracovišti nebyl zjištěn žádný zaměstnanec vykonávající práci pro KKB, (ii) žalobce se na uvedeném pracovišti nenachází, (iii) KKB na tomto pracovišti nepůsobí již od ledna 2016, (iv) jednatel společnosti Hortim nemá žádné doklady o působení žalobce na jejich pracovišti. Skutečnosti zjištěné při kontrole tak přímo vyvrací tvrzení žalobce o jeho pracovněprávním poměru. Při posuzování dlouhodobého pobytu je klíčové to, zda žadatel tvrzený účel pobytu skutečně plní či nikoliv.
11. Nutno říci, že žalobce se ani nepokusil v průběhu správního řízení výše popsany rozpor nějakým způsobem vysvětlit či prokázat. K podkladům pro vydání rozhodnutí se žalobce nevyjádřil. Odvolání, které podal proti zamítavému rozhodnutí, bylo blanketní a žalobce jej ve lhůtě, kterou si sám stanovil, neodůvodnil. I v žalobě argumentuje žalobce obecně. Konkrétně namítá pouze to, že jeho práce na pracovišti Hortim byla prokázána jeho výpovědí. Zcela však opomíjí kontrolu na jím tvrzeném pracovišti a zjištěné skutečnosti. Za této situace soud souhlasí se závěrem žalované, že se údaj o zaměstnání žalobce nepodařilo ověřit.
12. Pokud žalobce namítá, že správní orgány nezjistily dostatečně skutkový stav věci a neopatřily si podklady pro vydání rozhodnutí, není tomu tak. V první řadě žalobce nenamítá, v čem konkrétně jsou skutková zjištění nedostatečná nebo jaký podklad si měla

žalovaná či Ministerstvo vnitra ještě opatřit. V řadě druhé je to žalobce, kdo je povinen v řízení iniciovaném na žádost doložit podklady, kterými účel pobytu prokáže. Správní orgány zjistily stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti, a lze na základě takto zjištěného skutkového stavu vydat rozhodnutí. Námitka o porušení § 3 a § 50 odst. 2 správního řádu je tak nedůvodná. K tomu soud odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 9. 11. 2016, čj. 45 A 28/2015 - 38, č. 3545/2017 Sb. NSS, ze kterého plyne, že § 56 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu obsahuje tři alternativní důvody pro zamítnutí pobytové žádosti cizince. Třetí alternativa spočívající v tom, že se nepodařilo ověřit údaje uvedené v žádosti cizince, představuje odchylku od obecně platné zásady materiální pravdy – zakotvuje důkazní břemeno žadatele vztahující se k údajům uváděným v jeho žádosti. Tato alternativa se uplatnila i v případě žalobce.

13. Podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu platí, že se dlouhodobé vízum neudělí, jestliže se i přes provedení pohovoru nebo vyhodnocení předložených dokladů nepodaří ověřit údaje uvedené v žádosti o dlouhodobé vízum. Tyto závěry pak platí i pro žádost o dlouhodobý pobyt – podle § 44a odst. 3 zákona o pobytu se na prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu vztahuje mimo jiné § 35 odst. 3 téhož zákona. Podle posledně uvedeného ustanovení pak dobu pobytu na území nelze prodloužit, shledá-li správní orgán důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti víza podle § 37. Konečně podle § 37 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu ministerstvo zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, pokud cizinec přestal splňovat některou z podmínek pro udělení víza. V řízení se nepodařilo ověřit, že žalobcem uvedené údaje o zaměstnaneckém poměru jsou pravdivé. Žalobce tudíž nesplňuje podmínku pro prodloužení dlouhodobého pobytu za účelem zaměstnání.
14. Námitka žalobce ohledně porušení § 2 odst. 1, § 2 odst. 3 a § 2 odst. 4 správního řádu je rovněž nedůvodná. Uvedená ustanovení představují základní zásady činnosti správních orgánů. Žalobce vůbec neuvedl, čím správní orgány měly tyto zásady porušit. Jejich prostý výčet v žalobě nepředstavuje odůvodněnou žalobní námitku, kterou je možné konkrétním způsobem vypořádat. V tomto duchu soud obecně odpovídá, že porušení těchto zásad v řízení před Ministerstvem vnitra a žalovanou neshledal.
15. Soud na závěr shrnuje, že se ve správním řízení ve věci žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, vydaného za účelem zaměstnání, nepodařilo ověřit údaj o zaměstnání. Žalobcem předestřená argumentace je nekonkrétní a nemůže zpochybnit závěry, ke kterým došlo Ministerstvo vnitra a žalovaná. Soud tak žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V. Náklady řízení

16. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu těch nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který úspěch ve věci neměl. Žalobce před soudem neuspěl (soud žalobu zamítl jako nedůvodnou), proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu by jinak – jakožto úspěšnému účastníkovi řízení – právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, s ohledem na judikaturu Nejvyššího správního soudu mu je však nelze přiznat, neboť nepřesahují rámec jeho běžné úřední činnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 31. 3. 2015, čj. 7 Afs 11/2014 - 47, č. 3228/2015 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 31. 3. 2021

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu